

FAQ van het BIPT over de verplichtingen van de operatoren inzake identificatie van de eindgebruikers van openbare elektronische-communicatiediensten

Moet een operator zijn eindgebruikers identificeren?

Op grond van artikel 127, § 2, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna de WEC) en van de voorbereidende werkzaamheden ervan is het voor een operator in de zin van artikel 2, 11°, van de WEC verboden om een dienst op de markt te brengen die de identificatie van zijn eindgebruikers bemoeilijkt of onmogelijk maakt.

Daaruit volgt dat een operator verplicht is om zijn eindgebruikers te identificeren of op z'n minst, ervoor te zorgen dat de eindgebruiker kan worden geïdentificeerd. Dit betekent dat de bevoegde autoriteiten, door middel van de inlichtingen die door de operator worden verzameld, in staat moeten zijn om de eindgebruiker te identificeren.

Hoe moet deze identificatie gebeuren?

De manier waarop een operator zijn eindgebruikers moet identificeren of ervoor zorgen dat deze gebruiker identificeerbaar is, wordt in de wet niet bepaald. De operator neemt dus de verantwoordelijkheid om deze identificatie te organiseren op de manier die hij het meest efficiënt acht, voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- 1) De verzamelde gegevens moeten betrouwbaar zijn. Zo volstaat het niet dat een operator aan de eindgebruikers vraagt om velden in te vullen op een website voor het gebruik van een wifidienst, aangezien de juistheid van de informatie niet wordt gegarandeerd. Het verdient daarom de voorkeur om voorrang te geven aan technische oplossingen die niet gemanipuleerd kunnen worden, zoals de ontvangst van veiligheidscodes via sms of de aflezing van de elektronische identiteitskaart. De betrouwbaarheid van de verkoopkanalen op dat gebied zou van de operatoren heel bijzondere aandacht moeten krijgen.
- 2) Een operator moet ook rekening houden met de naleving van de privacywetgeving, in het bijzonder de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, en met de aanbevelingen van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Hiervoor verwijzen wij u door naar de website van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer:
<https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel>.

Welke eindgebruikers moet de operator identificeren?

Een operator moet zijn eindgebruikers identificeren en niet de gebruikers van zijn eindgebruikers. Zo is een operator niet verplicht om de gebruikers te identificeren van een wifidienst die bijvoorbeeld beschikbaar wordt gesteld door een café, een hotel of een bibliotheek, voor zover de operator deze dienst niet zelf aanbiedt of doorverkoopt.

Moet de operator de gebruikers van de wifi identificeren, of is dat de plicht van zijn commerciële partner?

Welke verplichtingen gelden indien bijvoorbeeld een wifidienst wordt aangeboden aan de bezoekers van een bank of van een ziekenhuis? Is de identificatie van de gebruikers van een dergelijke dienst de taak van de operator of van de bank/het ziekenhuis?

Om op die vraag te antwoorden, moet eerst de entiteit worden bepaald die moet worden beschouwd als de aanbieder of doorverkoper van de wifidienst. In de voorbeelden hierboven kan het gaan om ofwel de bank/het ziekenhuis ofwel de operator.

Verskillende criteria komen in aanmerking om dat te bepalen:

- Wanneer er met de eindgebruiker een contract zou moeten worden gesloten voor het gebruik van de wifi, met wie zou dat contract dan worden gesloten (met de bank/het ziekenhuis of met de operator)? ;
- Indien de eindgebruiker voor de wifidienst zou moeten betalen, wie zou dan uiteindelijk het geld ontvangen (de bank/het ziekenhuis of de operator)? ;
- Is de wifidienst beperkt tot bepaalde eindgebruikers (bijvoorbeeld wifi enkel mogelijk voor de klanten van de bank of het gebruik door het ziekenhuis of enkel beschikbaar voor abonnees van de operator)?

Deze FAQ is maar toepasselijk wanneer de wifidienst wordt aangeboden door de operator en niet wanneer de wifidienst wordt aangeboden door de commerciële partner van de operator (in de voorbeelden van de bank/het ziekenhuis).

Wat met de openbare mobiele diensten voor elektronische communicatie die via een prepaid kaart worden verstrekt?

Krachtens artikel 127, § 3, van de WEC, beschikken de eindgebruikers over de mogelijkheid om anoniem in te tekenen op openbare mobiele diensten voor elektronische communicatie die worden verstrekt via een prepaid kaart.

Wanneer de operator alles in het werk heeft gesteld om de eindgebruiker ertoe aan te zetten om zich te identificeren maar de eindgebruiker van de voormelde diensten zijn identificatie onmogelijk heeft gemaakt, zal de operator niet in strijd zijn met de wet. Artikel 127, § 3, van de WCE vormt immers een afwijking van artikel 127, § 2.

Moeten de identificatiegegevens van de eindgebruikers door de operatoren worden bewaard?

Ja. Deze materie wordt geregeld door artikel 126 van de WEC en het koninklijk besluit van 19 september 2013 tot uitvoering van artikel 126 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.